

Az idegen tűz mellett

Textus: Lk 22,54-62

Kedves testvéreim! Az Ige azt mondja: **Megfogván azért őt...** Az emberek megfogták Jézust. Mennyivel más az, amikor az ember fogja meg, ragadja meg Jézust!

Saulus a damaszkuszi úton tapasztalja, hogy megragadta őt Jézus. És ez egészen más! Hiába akar ő Jézus ellen rugódozni! Hiába üldözi a keresztyéneket! Megragadja őt Jézus és már nem tud mást tenni, mint kérdezni: **Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem?** Jézus Krisztusnak ez a tette egy életre ragadta meg Pált s lett az Úr munkatársa.

Az emberek viszont azért ragadják meg, azért fogják meg Jézust, mert keresztre akarják feszíteni.

Péter **távolról** követi Jézust.

Jaj, vigyázz, Testvérem, mert nagy veszély rejtőzik abban, amikor távolról követed Jézust! Péter is így bukott el és tagadta meg Mesterét.

Amikor távolról követi az ember Jézust, nincs teljesen közösségben Vele. Nincs az Ő közelében s ilyenkor elmosódik a Jézus szava, tanácsa, útmutatása. Az ember pedig elbukik.

Hogyan? Jó példa erre a Péter esete. Péter távolról követte Jézust egészen a főpap udvarába, mert valóra akarta váltani ígéretét: **Uram, te veled kész vagyok mind tömlőcre, mind halálra menni!** Azt képzelte, hogy helyt tud állni. Ám az egyszerű emberek között elbukott.

Miért?

Mert idegen, világi tűz közelébe került. **És mikor tüzet gerjesztettek az udvar közepén, és ők együtt leültek, Péter is leült ő velük.** – így olvastuk a mai napi Igéből. Nos, ez a baj. Mindig veszélyes az idegen, világi tűz. Ám még veszélyesebb, ha azok közzé ülünk, akik ezt az idegen, világi tüzet körbeülik az ősi szöveg arról beszél, hogy *körbeülték*). Péter is ezt tette. Leült velük, akik a tüzet körbeülték. Belekeveredett a társaságukba.

Mennyi idegen tűz van ma is. A világ rakja a tüzet s az embernek nagyon vigyáznia kell, hogy nehogy belekeveredjen abba a világi társaságba, akik ezt az idegen, világi tüzet körbeülik s ott melegszenek.

Mert fázik ez a világ! Fázik a család valamelyik tagja! Talán a gyülekezetekben is fáznak az emberek! Vigyázz, nehogy az idegen, világi tűz mellett kívánj melegedni, mert az nem visz jóra.

Mi lehet ma az idegen tűz, ami mellett szeretnek melegedni az emberek?

- Alkohol.
- Kábítószer.
- Paráznaság.
- Pénz, munka imádata.
- Szórakozás, élvezetek.
- Bűnök, engedetlenségek, restség...

Ezek mind-mind megrontják nem csak az egyént, hanem a családot, a gyülekezetet, a nemzetet. Ezért kell odafigyelni Jézus tanácsára: **Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!** Ugyanis nagyon hamar elbukik az ember. Éppen úgy, mint Péter.

Egy egyszerű szolgálóleány szavára megtagadja Jézusát.

Ez is ő vele vala! - mondja a szolgálóleány.

Péter válasza: **Asszony, nem ismerem őt!**

Mennyire ismered Jézust. Van-e erőd vállalni érte a veszélyt, a megaláztatást, a hátratételt?!

Egy idő után más is megszólal: **Te is azok közül való vagy!**

Péter: **Ember, nem vagyok!**

Pedig elmondhatta volna: *Igen, az Ő követője vagyok. Láttam, amint meggyógyítja a betegeket, feltámasztja a halottakat, hallottam csodálatos beszédét az Isten országáról. Igen, azok közül való vagyok, akik Őt követik.*

De nem mondta, inkább tagadott.

Te ki közül való vagy? Elismered, vállalod a Krisztussal való közösséget?! Vigyázz, mert aki Őt szégyelli, majd Jézus is szégyelleni fogja!

És úgy egy óra múlva más valaki erősíté, mondván: Bizony ez is veled vala...

Péter: **Ember, nem tudom, mit mondasz!**

Milyen érdekes! Telik-múlik az idő s Péter háromszor megtagadja Jézust!

Én nem tudom, hogy mennyi idő telt el az életemből. Egy óra? Egy év? Egy évtized? Az idő telik, mi meg tagadunk és hallgatunk és lapulunk és mentjük a bőrünket s közben Jézust viszik a vesztőhelyre. Már elhalad Péter mellett s akkor egyszer csak visszanéz: **És hátrafordulván az Úr, tekintte Péterre.**

S e tekintettől Péter keserves sírásra fakad, vagyis bűnbánatot tart.

Tudunk-e mi is keservesen sírni? Tudunk-e mi is bűnbánatot gyakorolni?

Péter most már teljesen az Úré! Igaz, hogy még elmegy halászni (az Úr feltámadása után), de Jézus ott kérdezi meg tőle: Szeretsz-e engem? S Péter tudja, hogy nem képes ő isteni agapéval szeretni Jézusát s így felel az ősi szöveg tanúsága szerint: Kedvellek Téged. Háromszor is. S Jézus ezt is elfogadja. Sőt, azt mondja neki, hogy **legeltesd az én juhaimat, bérányaimat.**

Milyen jó, hogy bűnbánatunk után hozzánk is így szól Jézus. Legeltetnünk kell az Ő juhait, bérányait: nagyokat és kicsiket. A családban levőket és a gyülekezetben levőket, népünk fiait.

S megemlítem még a legendát mely szerint Péter azt kéri, hogy fejjel lefelé feszítsék meg, mert nem érdekli, hogy úgy haljon meg, mint Mester.

Távolról való követés, tagadások, bűnbánat, Jézussal való beszélgetések után, te is megszentelődött életű tanítványa lehetsz az Úr Jézus Krisztusnak.

Ámen.

Nagyvárad, 2016.08.18. CE – ház.

Csomay Árpád.